Myslenie :)

Proces poznávacej činnosti človeka, ktorý sa vyznačuje zovšeobecneným a sprostredkovaným odrazom skutočnosti. Zakladá sa na tvorení a fungovaní pojmov a uskutočňuje sa prostredníctvom pojmov, súdov a úsudkov.

Z psychologického hľadiska patrí myslenie medzi kognitívne funkcie osobnosti, a to funkcie vyššieho radu. Myslenie ako také stavia na výsledkoch fungovania nižších kognitívnych funkcií, akými sú vnímanie a predstavovanie.

Vnímaním sa v našom vedomí odráža časovo i priestorovo bezprostredná skutočnosť uchovaná a reprodukovateľná vo forme predstavy.

V tom zmysle základnou charakteristikou vnemu aj predstavy je ich názornosť.

Myslenie síce stavia na vnemoch a predstavách, ale týka sa vzťahov a závislostí medzi nimi, ktoré nie sú vnímateľné, teda ani predstaviteľné a ktoré sprostredkujú podstatne dokonalejšie – širšie, hlbšie, presnejšie – poznávanie a chápanie sveta, než je možné len jeho vnímaním (Košč, L., 1986).

Myslenie sa zameriava na odhaľovanie a uvedomovanie si vzťahov a závislostí (aj vnútorných a podstatných) medzi javmi, a takto umožňuje (najmä pri tvorbe a riešení problémov) poznávať podstatné a všeobecné a odhaľovať aj nové, často veľmi komplexné vlastnosti skutočnosti[1].

Zdroje

Použitá, citovaná a odporúčaná literatúra:

[1] Viliam Kubáni, Všeobecná psychológia, vysokoškolské učebné texty, Prešovská univerzita v Prešove/ Fakulta humanitných a prírodných vied, Prešov 2010, ISBN 978-80-555-0172-7, str. 61.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania